

OG SEIER

INNHold:

VI TRENGER VERVING NA.....	2
INTERVJU MED ET NYTT MEDLEM.....	3
ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID.....	5
STØTTEARBEID / POLEN.....	5
STØTTEARBEID / AFGHANISTAN.....	6
15. DESEMBER I ASKER.....	6
21. AUGUST, HVA SKJEDDE I AKERSHUS?.....	7
DEN ØKONOMISKE KRISE OG PARTETS ROLLE.....	8
RV - FYLKEDSTINGSLISTA.....	10
FRAM FOR EGEN JENTEFRAKSJON I AKP.....	11
SOSIALISMEDISKUSJONEN.....	13
ER KAPITALISMEN PROGRESSIV? / ROLF	13
INNLEDER SVARER ROLF.....	15
SPØRSMÅL TIL INNLEDER FRA GEM.....	16
INNLEDER SVARER GEM.....	18
HVA INNLEDER UTLEDER / KALLE.....	19
"HVEM SA HVA"- DISKUSJONEN IGANG/INNLEDER.....	21
SVAR TIL RANDI / KALLE.....	22
SOSIALISMESTUDIE-TIPS.....	23

VI TRENGER VERVING NÅ!

Under denne overskrifta sa Pål Stengård i "en Folket" for ett år sida bl.a.: "...det drives svært lite studiesirkler og vervearbeide nå. Og dette arbeidet fordeler seg fulstendig ujamt. Noen fylker står for brot parten av igangsatte sirkler."

Vi veit ikke hvordan Akershus dengang lå an på PS sin liste. Samsynligvis lå vi svært lavt. Siden den gang har det likevel skjedd en merkbar og gledelig oppgang. Endel avdelinger har satt i gang sirkler. Ikke så mange, riktig nok, men de vi har vært i kontakt med forteller at mulighetene for rekrutering er "langt bedere enn før".

Kanskje er dette riktig, men kanskje er det også slik at er partiavdelingene som nå endelig tar opp igjen sirkelarbeidet og oppdager sympatisører som har vært der hele tida. Det er et faktum at det har gjort seg gjeldende frykt og tildels også motstand mot å gå ut og rekrutere aktivt.

Uansett hvordan det henger sammen, det gledelige er at flere partiavdelinger nå klarer å bryte med denne motstanden og at de blir overraska over at resultatene er så gode.

Men la oss ikke overdrive. Fortsatt er det bare ca. 1/3 av avdelingene i distriktet som driver sirkel. Vi skulle derfor ha grunn til å tro at det i hovedsak er disse

avdelingene som er i stand til å rekrutere til distriktpartiet.

PS sier videre i TF-artiklen: "Det skulle altså være en nok så enkel sak å doble eller tredobbele antall sirkler. Med et normalt vervetall fra sirklene, ville faktisk medlemsutviklinga straks få en positiv tendens. Mer er det ikke som skal"

Hvis Akershus-partiet greide å doble (eller tredobbele) antall sirkler utfra parola: "Hver avdeling sin sirkel", da skulle ikke bare medlemsutviklinga få en positiv tendens. Med et normalt vervetall skulle det ikke ta mer enn to-tre år, før partiet i Akershus var nærmere fordobla.

Les intervjuet i dette nummeret med avdelingene som har stilt seg fordobling som målsetting innen ett år, og som alt nesten har klart det.

Medlemstallet til distriktpartiet har de siste åra stått omtrent stille. Dette er naturligvis foruroligende, men samtidig betyr det at bare den minste tilläggsrekrutering til partiet nå vil få oss i vekst! En slik utvikling er viktig. Stagnasjon er i seg sjøl en belastning og sprer motløshet.

Tilslutt, et siste sitat fra PS sin artikkel: "Det er ikke snakk om å innlede en vervekampanje, men om å sette i gang et systematisk og grundig arbeide på et område som alltid vil være viktig for partiet."

NB: DEADLINE NESTE NUMMER ER 8. NOVEMBER

INTERVJU MED ET NYTT MEDLEM

VEIEN FRAM TIL MEDLEMSKAP I AKP - ET EKSEMPEL ANNO 1982

Når innmeldt?

Før sommeren. Har altså ikke vært med så lenge.

Hvor lenge har du hatt kontakt med AKP'ere?

Siden jeg flytta hit i 76 -77.

Hva mente du om AKP før det?

Jeg har vært oppflaska med at AKP/kommunistene er noe farlig en helst skal ligge langt unna. Jeg var kristen.

Så endra du oppfatning, hvorfor det?

Levde et "trygt kristent liv". Hadde det fint, men når jeg flytta så jeg at mye var annerledes enn det jeg kjente til. Traff andre folk og fikk andre inntrykk og så at det var vanvittig slik vi levde. Jeg har likevel enda ikke hatt et grundig oppgjør med kristendommen.

Hvordan dukka AKP opp?

Jeg visste på forhånd at dette var et AKP-sted (helse og sosialinstitusjon). Ble tilogmed advart i byen jeg kommer fra. Det første møtet med folk jeg visste var AKP'ere var: "Har du meldt deg inn i fagforeninga."

Fikk du "kjeft"?

Ja, jeg ble rendt ned av mange som mente jeg måtte fagorganisere meg. Så gjorde jeg det!

Sa disse aktivistene at de var kommunister?

Tja, jo. Jeg visste liksom.

Hvordan fikk du vite om politikken til partiet?

Pratet med enkelte partifolk. Fikk peil gjennom enkeltsaker. Ble med i l.mai-arbeidet og 8.mars. Det var også endel faglige kamper og streiker. Fagforeninga sto på. Visste hele tida at AKP'erne sto i spissen oppå her.

Hva med KK?

Begynte å abonnere etter å ha lest den av og til. Mange pusha på, men jeg syntes den var alright. Noe nytt for meg. Men jeg slukte ikke alt som sto der heller.

Hva har gjort deg reservert i forhold til AKP?

Mange ting har jeg vært usikker på. De uttalta seg så krast om forskjellige ting. Og så var jeg jo advart. Visste ikke nok til å vurdere alle saker. F.eks. "toppledelsen bestemmer, demokratiet er dårlig". Husker SV's bok: "Oppgjør med AKP". Mye av det som sto der var saker jeg ville ha svar på.

Men du nærma deg partiet gradvis?

Ja, pga. enkeltsaker som jeg jobba sammen med dem om. Visste at partiet sto sentralt i dette. Når jeg fikk diskutert og lest KK fikk jeg det synet at AKP var et reelt parti til å stole på, og som gjør undersøkelser.

Hvorfor venta du med å melde deg inn?

Venta lenge. Ble spurt første gang for to år sida. Trudde jeg måtte kunne og vite mye mer. Følte at mange av AKP'erne virka som de hadde mye mer peil enn meg. Så har jeg jo vært sammen med en AKP'er (er det enda). Visste det førte forpliktelseser med seg å være partimedlem. Lese og gå på møter hver uke.

Hva gjorde at du søkte om medlemskap?

Hadde først diskutert med et par stykker. Sa nei. Diskuterte så det jeg la fram. Men jeg hadde sagt at når jeg ble ferdig med skolen så skulle jeg bli med. Og så var de på meg igjen. Jeg støtta partiet slik jeg kjente det og ville sette meg mer inn i politikken og slik partiet fungerer. Hadde lyst til å bli mer aktiv. Har jo vært med på litt forskjellig, men

FORTS. SIDE: 4

TELEFONEN RINGER I KOS-REDAKSJONEN...

-Dere holder på med et nummer som bl.a. skal gå på verving til partiet...?

-Jada. Det gjør vi!

-Da er det noe jeg har grubla fælt på! Hvor lang tid tror du jeg, eller et hvilket som helst partimedlem, ville bruke på å verve ett nytt medlem til partiet? ...Hvis vi gikk inn for det, mener jeg!

-Neimen om jeg veit...

-Ett år? To år...?

-Ja, det måtte vel i alle fall være nok!

-Tenk da om denne oppgava var blitt stilt for to år sida til alle partimedlemmene: Bruk den tida du trenger, men verv ett nytt medlem til partiet... Da skulle vi, etter mine regneferdigheter være....

-...fordobla, hjelper vi.

-Akkurat! Fordobla! Tenk på det...! Og, sett at vi stilte denne oppgava idag...!

-Jeg ser poenget...

-Ja, ikke sant!

-Hvor lang tid har du brukt til å gruble ut denne "geniale" tanken?

-Vel. Ting tar jo sin tid. Hva skal jeg si..., to år?

Vi blir sittende å gruble litt sjøl,- gruble over logikkens grusomhet. Det er et poeng i dette. Vi lager oss et

nytt ord: "Kvalitativ rekrutering". Vi smaker på det. Ikke det beste ordet, men det får duge.

Alle kjenner vi folk rundt oss som er litt interessert. Folk det hadde vært mulig å prate med, flytte litt på, kanskje fått på en sirkel; hadde vi bare hatt tid...!

Kanskje prater vi forlite med folk, - kanskje oppsøker vi dem forlite? Egentlig skulle vi ha prata med både..., for ikke å snakke om...

Ringt på døra, satt oss ned, tatt oss tid. Prata. Diskutert. Kapitalismen, og hvordan det er - Sosialismen. Ikke slik med én gang, kanskje. Litt etter litt! Fordi de var interessert! - Men det er så anstrengende å anstrenge seg. Blir så sliten av det.

Krever planlegging! Kanskje jeg måtte sette meg ned å studere. Kapitalismen, sosialismen... Kunne vært utfordrende også, kunne kanskje lært noe...?

Vi slår på tallskiva.

-Var det deg som ringte om verving til partiet? Vi har tenkt litt på det du sa! Du må komme på et møte og legge fram...

-Ikke tåle om!, blir vi avbrudt. Har ikke tid til møte nå. Er på farta ut!

-Dette er et møte om verving, insisterer vi.

-Er ikke tid for møter om verving nå!

-Ikke? Vi er mildest talt overraska. Hva er det tid for da?

-VERVING!

OVER FRA SIDE 3

har lyst til å gjøre mer, få grunnlag for det jeg driver med, og sammenheng. Hvordan er det å komme innfor? Ble advart om at det sto dårlig til med laget her oppe nå. Det første var vel årsmøtet i avd. Da kom det fram feil. Ble du skremt? Nei, egentlig ikke. Var forberedt på det. Blir du fostra som kandidatmedlem? Skal bli. Jeg skal gå gjennom prinsip-

programmet, og være med å lede sirkel. Har du lyst til å si noe til de garva partikameratene?

Synes det er viktig å prate så folk skjønner det. Må ikke fovernte for mye. Husk at nye er søkende. Vi må slippe å late som vi kan mer enn vi kan. Bruk ikke AKP-ord som andre ikke veit hva betyr.

SOLIDARISKE ?

ML-BEVEGELSEN I NORGE OPPSTO PÅ MANGE MÅTER UT FRA SOLIDARITETEN MED DEN TREDJE VERDENS KAMP MOT IMPERIALISMEN. SÆRLIG VIKTIG VAR VIETNAMKRIGEN. OPP GJENNOM 70-ÅRA VAR DET ANTI-IMPERIALISTISKE ARBEIDET FORTSATT HELT SENTRALT, OG GAV BEVEGELSEN MYE AV DEN STYRKA DEN HADDE, HVOR MYE BETYR DEN INTERNASJONALE SOLIDARITETEN IDAG? DRIVES DET FORTSATT ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID I AVDELINGENE I AKERSHUS-PARTIET? VI STILLER SPØRSMÅLET, OPPSUMMERINGENE SOM FØLGER GIR ENDEL AV SVARET.

Hva drives av støttearbeid for "Solidaritet" i Akershus? Finnes det "Solidaritet Norge/Polen"-komitéer?

Ja, det gjør det! Hele fire stykker! Det finnes komitéer i Ås, Lørenskog, Lillestrøm og Bærum. Hvor aktive de er, er et annet spørsmål. Vi tar gjerne imot rapporter om komitéene, hva de har drevet med og hva de planlegger. Inntil videre nøyer vi oss med å stille spørsmålet:

HVA MED 13. DESEMBER, ÅRS-
DAGEN FOR INNFORINGA AV UNFKASTIL-
STANDEN? SKAL DEN MARKERES?

Nå er det ikke nødvendig med "Norge/Polen-komitéer" for å markere 13. desember! Grunnlaget for brede

markeringer er tilstede overalt, uansett komitéer eller ikke. En telefonrunde rundt til representanter for klubber og fagforeninger og/eller politiske partier på de enkelte stedene, vil ganske sikkert bekrefte det. Så hvorfor ikke prøve!

En markering behøver ikke nødvendigvis være et kulturarrangement over fem timer. Det kan være en punktmarkering med tilslutning fra lokale organisasjoner og/eller partier. Eller i det minste en fellesannonse i lokalpresse.

Hvis det er behov for å kontakte "Solidaritet Norge/Polen" sentralt er telf. nummeret: 20.47.13.

OM 13.DESEMBER/VEDTAK FRA LANDSSTYREMØTET I SOLIDARITET NORGE/POLEN 9/10-82

Landsstyret i Solidaritet Norge-Polen vil oppfordre alle lokalavdelinger til å arbeide for demonstrasjoner og/eller markeringer 13. desember.

Som paroler vil Landsstyret anbefale følgende:

Opphev krigstilstanden

Frigi de arresterte og internerte

Nei til den nye fagforeningsloven - full støtte til Solidaritet

En støtte til Solidaritet er en støtte til arbeidet for fred i Europa.

Sovjet - henda vekk fra Polen

Fordøm militærkuppet i Polen

Landsstyret vil presisere at dette er anbefalinger, og at vi ønsker at lokalavdelingene på sjølstendig grunnlag skal arbeide seg fram til et parolegrunnlag som kan sikre størst mulig bredde og enhet i markeringene den 13. des.

Landsstyret vil oppfordre lokalavdelingene til særlig å legge vekt på å få så stor faglig oppslutning som mulig om arrangementene.

Landsstyret vil likeledes oppfordre alle faglige organisasjoner som er med i Solidaritet Norge-Polen om å gi sin støtte til disse arrangementene.

Afghanistan ?

AFGHANISTANKOMITEEN I ASKER FINANSIERER FELTSJUKEHUS OG VÅPENSMIE I AFGHANISTAN.

Hva finnes av støttearbeid for afghanistan i Akershus? Så vidt vi har kunnet oppspore finnes det (bare?) to afghanistankomiteer. En i Asker, en på Jessheim. I Bærum har de i lengere tid forsøkt å få igang en komité, men foreløpig uten hell. Av de to komitéene synes Askerkomiteen å være den mest aktive for øyeblikket. Ca. 100 medlemmer totalt, og ca. 10 aktivister. I tillegg har Jern & Met. avd. 10 meldt seg kollektivt inn i komiteen.

KOS: Hva driver dere med i Askerkomiteen? Fortell litt om arbeidet.

AKTIVIST: Komiteen har stilt seg høye og dristige mål. Først og fremst er vi opptatt med å samle inn penger til to prosjekter vi har inne i Afghanistan, nærmere bestemt Nuristan, det området som har vært omtalt endel i KK. Vi skal finansiere oppbygginga og ett års drift av et felt-sjukehus og gjenoppbygginga av ei våpensmie som Sovjet har bomba tidligere.

Oppgavene er formidla gjennom "Afghanistankomiteen i Norge", som står i direkte kontakt med motstandsbevegelsen i området. Sjølv hadde vi en representant inne i Nuristan tidligere i sommer.

KOS: Hvor mye skal dere samle inn?

AKTIVIST: Felthospitalet koster 120.000 kroner. Våpensmia ca. 60.000.

KOS: Hvordan i all verden skal dere greie å samle inn så store beløp?

AKTIVIST: Om ikke lenge har vi våpensmia i havn. Ca. 50.000 er foreløpig sendt nedover. Disse pengene har vi fått ved å holde brukttøy-messer i år og i fjor. Ennå har vi klær igjen

for i allefall ei messe. Det utgjør ca. 30.000 kroner.

KOS: Hvordan skal de resterende 80-100.000 drives inn?

AKTIVIST: Vi veit jo enda ikke om vi klarer full pott. De enkelte prosjektene er ikke avhengig av det. Vi sender pengene fortløpende, og de settes i aktivitet sammen med andre midler.

"Afghanistankomiteen i Norge" har etterhvert et mylder av små og store prosjekter inne i Afghanistan. Fra 6.000 kroner og oppover. Det er ikke nødvendig å satse så dristig som vi har gjort.

KOS: Men dere har vel idéer om hvordan dere skal få inn pengene?

Forfs. neste side

13. DESEMBER I ASKER

**SOLDATER
MED
PULLEN**

I ASKER HAR OFFENTLIGE PARTIMEDLEM- I SAMØRGSTYRET FÅTT IGJENNOM AT ASKER SAMØRG SKAL TA INITIATIV TIL Å MARKERE 13. DESEMBER. LOKALE KLUBBER OG FAGFORENINGER SKAL INVITERES TIL Å TILSLUTTE SEG.

KOS: Hva slags opplegg tar dere sikte på?

M.M.: Vedtaket går ut på punkt demonstrasjon i Asker sentrum lørdag 11. desember med appell og visesang. Det er et enkelt opplegg som krever forholdsvis lite arbeid. Samtidig er det gode sjanser for å bli en markering med effekt.

KOS: Hva med å få lokalpressen til å dekke arrangementet?

M.M.: God idé! Vi kan i alle fall skrive noe sjøl og sende inn.

AKTIVIST: Javisst. Vi er i full gang. Vi har trykket opp det vi kaller for "andelsaksjer". Foreløpig er bare 100-kronersaksjene ferdige, men vi skal ha aksjer også på 500 og 1000 kroner. Mulig vi også lager en på 10.000, nærmest for å presse bedrifter og foretninger, kommunene osv. til å kjøpe fler en én 1000-aksje. Ellers vil vi gå på alt som er av organisasjoner, naturligvis klubber og fagforeninger også.

100-kroners-aksjen er beregna på dørsalg, og vår første erfaring er at de seker bra.

VS: Hvis enkeltaktivister andre steder i fylket har lyst til å hjelpe

dere med å selge aksjebrevene, er de velkomne til det?

AKTIVIST: Naturligvis! Vi er glad for all hjelp. Dette er et arbeid alle kan delta i. Om pengene kommer herfra eller derfra, spiller ingen rolle. Best hadde det alikevel vært å bygge egne komitéer rundt egne prosjekter, slik vi har gjort.

KOS: Hvem kan folk eventuelt kontakte i Asker?

AKTIVIST: De kan ringe offentlig talsmann for partiet i Asker, Mons Muri. Han vil kunne formidle beskjed. Tlf. 79.75.33.

21 AUGUST

HVA SKJEDDE ?

21. AUGUST ER ÅRSDAGEN FOR IVASJONEN I TSJEKKOSLOVAKIA, MEN DE SISTE ÅRA HAR DAGEN UTVIKLA SEG TIL Å BLI EN VIKTIG MARKERINGSDAG OGSÅ MOT ANDRE OVERGREP FRA SOVJET SIN SIDE.

Både Polen og Afghanistan sto sentralt i årets markering. La oss se hva som skjedde i Akershus denne dagen.

BÆRUM: PUNKTDEMONSTRASJON i Sandvika. Appell til støtte for folkene i Tsjekkoslovakia, Polen og Afghanistan. Det var flere som markerte sin støtte ved å gå rundt i Sandvika med mageplakater og støtte til folka i de tre landene og mot Sovjet.

ÅS: STAND MED TRANSPARENT (Sovjet ut av Tsjekko!) Tsjekkoslovakisk, afghansk og polsk flagg. Innsamling til Charta 77, løpeseddelutdeling. Dette blei gjentatt på graskurset for nye studenter mandag 23. Tilsammen inn 2100 kroner til støttefonnet. Avisomtale i ØB og AA. Leserinnlegg.

SKEDSMO: APENT MØTE fredag 20. Etter innledning av Pål Steigan og Alf Skjellseth ble det åpna for spørsmål og diskusjon. 38 var møtt fram.

Lørdag 21. var det STAND tre steder i Skedsmo og ett sted i Rælingen. Innlegg i lokalavisa.

ASKER: PUNKTDEMONSTRASJON lørdag 21. på formiddagen i regi av Asker Samorg, og tilslutta av AKP og Senterpartiet. Appell ved off. talsmann for AKP (ml). Visasang ved tsjekkoslovakene Vlasta Tresnak. Ca. 40-50 folk.

Afghanistankomiteen hadde STAND og utlodning som avslutning på deres AKSJONSUKE.

KULTURARRANGEMENT 21. om kvelden med appeller Solidaritet Norge/Polen og Pål Hougen. Medvirkende: Lars Klevstrand, Geir Lystrup, Vlasta Tresnak, Henry Moan, Brynjar Hoff, E. Steen-Nøkleberg. m.f. Ca. 120 folk. Regi: Asker Samorg og Afghanistankomiteen i Asker. Alle arrangementene fikk reportasjemtale i Budstikka.

Forts. side 23

DEN ØKONOMISKE KRISA OG PARTIETS ROLLE SOM ARBEIDERKLASSENS FORTROPP

"Hver enkelt kapitalists målsetting er å oppnå maksimal profitt. For å få størst mulig profitt ønsker han å akkumulere merverdien på kapitalisten både holde lønna til sine ansatte så lav som mulig og få avsetning på produktene sine." "Krisene viser seg først og fremst ved at de produserte varene ikke får omsetning på markedet. Årsaken til dette er ikke at den store massen ikke har behov for det som blir produsert, men at de ikke har råd til å kjøpe produktene. Når varene ikke blir solgt, blir de lagret. Når kapitalisten merker at han ikke får solgt produktene sine, innskrenker eller stanser han drifts. Arbeiderne får sparken eller blir permittert." (Sitatene er henta fra AKP (ml)s studiebok kap.3)

En bedrift i bygda går til permitteringer og begrunner dette med sviktende ordretilgang. 10 arbeidere permitteres i 5½ uke, og driften stanses i avdelinga. Saka har følgende forløp: Klubbformannen informeres muntlig om at det muligens kan bli aktuelt med permitteringer i nevnte avdeling. Dette skjer på en fredag ettermiddag, og han finner ikke grunn til å informere andre om ledelsens signaler.

Mandag informeres nok en person i forhandlingsutvalget av bedriftens direktør om at permitteringer kan bli aktuelt.

Denne tar kontakt med klubbformannen og ber ham om å sjekke de økonomiske konsekvensene for de som eventuelt blir rammet. Samme dag får de ansatte i avdelinga skriftlig varsel om mulige permitteringer om 14 dager. Da undertegnede kommer på jobb kl.14.00 har klubbformannen ikke vært i kontakt med de ansatte, og forvirringa er stor mht. avtaleverk, ansiennitet, trygd ol. Saka blir tatt opp på ordinært klubbstyremøte dagen etter. Det blir trukket fram at bedriften har brutt Hovedavtalens bestemmelse om konferansplikt med tillitsvalgte før varsel blir gitt. Styret vedtar å kreve møte med ledelsen. Undertegnede tar for gitt at forhandlingsutvalget skal arbeide for at varsel trekkes tilbake og fremmer ikke konkret forslag om dette på styremøtet. En rekke forslag om alternativ sysselsetting blir fremmet på forhandlingsmøte neste dag. Klubbformannen avbryter denne diskusjonen og foreslår nytt møte om dette ei uke seinere. Nestformannen (partimedlem) bryter avtalen om å skrive møteprotokoll. Motparten formulerer derfor et utkast som leses opp på møtet. Undertegnede presiserer at forhandlingsutvalget ikke har gitt sin tilslutning til at det er behov for permitteringer. Ledelsen foreslår at den endelige protokollen utformes av en represent-

ant fra klubben og en fra ledelsen.

Klubbformannen skriver deretter under på en protokoll med følgende formulering:

"Hvis vi ikke får mer å gjøre med det aller første, må vi derfor permittere ansatte ved... avdeling." Ledelsen sender deretter ut nytt varsel datert i samsvar med Hovedavtalens bestemmelse og denne gang med klubbformannens underskrift og velsignelse. Uka går uten at parti-fraksjonen innkalles. Forsøk på å møtes i helgen fører ikke fram. Diskusjonen går på jobben om protokollen/ forhandlingsmøtet, og om hvorvidt det er riktig å akseptere permitteringer. Klubbformannen markerer seg for, undertegnede mot. Andre partimedlemmer forholder seg passive, markerer usikkerhet eller forståelse for bedriftsledelsens standpunkt. Konkret forslag om alternativ sysselsetting blir utarbeida, og får tilslutning på golvet. Agitasjon mot permitteringer er i hovedsak økonomisk begrunna i liten grad prinsipielt.

På klubbstyremøte uka etter fremmer undertegnede et forslag om å ta avstand fra permitteringer. Forsøk på å provosere fram støtte fra andre partikamerater fører ikke fram. Klubbformannen argumenterer for permitteringer ut fra bedriftens økonomi, og at det er nyttesløst å gå imot.

Han får tildels støtte, og ingen motstand fra andre partimedlemmer. Han sår også tvil om utregninger over medlemmenes økonomiske tap i permitteringstida, og mener at dette er en god del lavere.

Det oppnås enighet om at nytt styremøte to dager seinere skal ta endelig standpunkt. Det innkalles til fraksjonsmøte i regi av UDS, representanter fra DS, tilstede.

Møtet ender opp med enstemmig vedtak om å agitere mot permitteringer, og om å kjempe for at klubbstyret fatter vedtak mot permitteringer.

Et enstemmig klubbstyre går dagen etter mot permitteringer, og forplikter forhandlingsutvalget til å kreve tvisteprotokoll dersom ledelsen ikke trekker varselet tilbake. Illusjonene om en forhandlingsløsning er stor helt til bedriftsledelsen slår beina under optimismen ved å fastslå permitteringer som en realitet.

Uka etter er det nytt fraksjonsmøte, med vedtak om å agitere for en times rett ned aksjon på medlemsmøtet i klubben. Dette blir fulgt opp av ett partimedlem, og forslaget fikk 7 stemmer. Medlemsmøtet vedtok enstemmig å gå imot permitteringene iform av brev til ledelsen.

Partiets rolle: Partimedlemmer har drevet et aktivt faglig arbeid på bedriften i flere år. Den første tida i opposisjon mot en høyresosialdemokratis ledelse. Deler av grunnplanen var sterkt innfluert av humanismeideologi.

Etterhvert har partimedlemmene fått en utstrakt tillit pga. dyktighet og vilje for å gå i spissen for medlemmenes interesser. Tilliten har ført til sentrale tillitsverv i klubb, fagforening og samarbeidsorgan på bedriften. Klubbformannen regnes som sympatisør.

Etter mitt syn viser permitteringssaka at partiet IKKE har evna å gå i spissen for arbeidsfolks interesser på plassen. Vi har ikke som partiorganisasjon greid å reise kamplinja opp mot samarbeidslinja når bedriftsledelsen bruker de ansatte som salderingspost for å balansere regneskapet og redde overskuddet.

Partifraksjonen svikta på et tidspunkt der det var enormt viktig å velge side i klassekampen, være uredde, vise offervilje og utvikle en konkret politikk mot kapitalens krisepolitikk, og en taktikk for å mobilisere arbeidsfolk mot bedriftsledelsens angrep.

Det har stått to politiske linjer opp mot hverandre. Klubbformannen har vært spyddoden for klassesamarbeid med støtte fra de mest tilbakeleggende elementene i klubben. Fra å støtte bedriftsledelsen åpent, til å protestere mot permitteringer samtidig som han aktivt motarbeider alle forsøk på massenoblisering og kamp. Denne linja har fått dominere. Den har gjort stor skade, skapt pessimisme, passivitet og frustrasjon på golvet og gitt bedriftsledelsen blod på tann til å sende ut nytt permitteringsvarsel i ei anna avdeling. Klubbformannen har aktivt agitet mot at klubben skal søke støtte i opionien, og dermed øve press på ledelsen gjennom innslag i lokalpressen.

Opp mot denne linja har det

stått ei linje for å reise kamp mot permitteringene. Denne linja har støtte fra et mindretall i partifraksjonen, i klubbstyret og på golvet. Jeg er overbevist om at denne linja ville fått langt breiere støtte om partifraksjonen hadde gått enhetlig og offensivt ut fra starten av.

Hva er så årsaken til at partifraksjonen har vært splitta? Enkelte partimedlemmer har motsigelser i forhold til partiets strategiske målsetting for revolusjon og sosialisme. Den ideologiske kampen har forfalt i partiavdelinga, aktiviteten er lav og det drives lite studier. Fagforeningsarbeidet har i stadig større grad blitt prega av snevert fagforeningsarbeid med stadig større vekt på jobbing i samarbeidsorgan. Det faktum at bedriften drives dårlig har ført til at klubben har engasjert seg mer og mer i drifta. (Effektivisering, vedlikehold, investeringer, planlegging.) Klubbens tillitsvalgte har i stadig større grad brukt tida til å konferere med folk i bedriftsledelsen, og i stadig mindre grad brukt tid til å diskutere med, informere og aktivisere folk på golvet. Det har sneket seg inn en holdning om at massene er passive og treige, og at forhandlingslinja er det eneste som fører fram. En langsom påvirkning har endt opp med at partikamerater detter ned på feil side og fungerer som redskap for bedriftsledelsen fordi de maner til forsiktighet, og tydelig signaliserer at kamplinja kan føre til negative konsekvenser.

Dette er harde ord, men jeg tror det er nødvendig å stille motsigelsene skarpt for å

FORTS. SIDE 23

Fylkestingsliste

RV skal stille liste ved fylkestingsvalget i 1983. I 1979 kom sistemandatet i Fylkestinget inn på 1600 stemmer. Ved stortingsvalget i 1981 fikk RV 1575 stemmer i Akershus. Vi har altså store muligheter til å komme inn.

Det er partiet som foretar den endelige nomineringa/ godkjenninga av lista, men det vil legges stor vekt på RVs egen nominering. RV i fylket skal komme med sin endelige nominering på årsmøtet siste helga i januar. Før dette må alle partilag nominere til lista, og sende rapport til DS.

Det skal stå 85 navn på lista. Viktige ting å legge vekt på er: arbeiderprofil, kvinneprofil, geografisk fordeling, ungdom, fremmedarbeidere, uavhengige. Ikke alt dette er tatt vare på i forslaget nedenfor. Husk at det skal mange navn på lista. Det er partiavdelingene som må bringe dem fram!

Nedenfor følger forslag til de 14 første plassene. Det er lagt av fylkesledelsen til RV og DS i partiet i samarbeid. Det understrekes at dette er et første forslag. Mange spørsmål er ikke avklara ennå - som f.eks. hvem som skal stå på de øverste plassene på kommunelistene.

1. Aksel Nørstad
2. Britt Unni Arntsen
3. Anne Britt Smestad
4. Ole Petter Jupskås
5. Guri Breien
6. Stein Stugu
7. Gunn Frisholm
8. Ann Helen Skau
9. Morten Grønvold
10. Tove Nødland
11. Pål Ivar Bergersen
12. Tor Knutsen
13. Solveig Skåre
14. Carl Erik Schultz

snekker
vernepleier
sosionom
byggningsarbeider
Tømrer
transportarb.
landbrukstekniker
skoleelev
industriarb.
industriarbeider
lærer
sekretær
redaktør
økonom

Asker
Bærum
Fet
Asker
Rælingen
Bærum
Ullensaker
Asker
Oppegård
Asker
Bærum
Ullensaker
Bærum
Skedsmo

Programarbeid

Noe omfattende program tar ikke RV sikte på, men klare standpunkter i en del saker. De 18 punktene som sto i KK 11/10 var en start. Skaff dere RV-aktivisten fra Akershus RV som kommer i slutten av oktober. Der står det mere. Kast dere inn i diskusjoner om det!

FRAM
FOR
EGEN

JENTEFRAKSJON
I
AKP(ML) !

HVORFOR: Jeg har mange ganger hatt lyst til å si litt om åssen jeg synes det er å være jente i AKP. I mange år har jeg vært med, fra uvitende men engasjert FNL-aktivist, til interessert men underkua SUFFER, gått gradene, malt parolene, klistra plakater, delt ut løpesedler, solgt aviser, flydd på møter osv. i det uendelige. Blei med i AKP -- og hele tida var jeg mor, hadde full jobb, elendig økonomi og alt det der. Ja, dere veit åssen det var. Vi holdt ut fordi vi var glad i det alt sammen, trudde på det vi dreiv på med, skjønte at det var viktig og nødvendig.

Og vi jentene, vi løp rundt og ordna alt mulig, diskuterte og prata oss imellom, men på møtene holdt vi kjeft. Vi blei aldri flinke nok! Når vi sa noe, var det ikke presist nok, ikke innsiktsfullt nok, eller bra nok begrunna -- og så fomla vi litt for mye med orda. Derfor holdt vi mer kjeft, fikk aldri ros, men en stille bekreftelse på hvor "lite" vi hadde å fare med. Ofte skjønte vi faen ikke hva gutta snakka om engang. Når dem en gang i blant syntes det blei for gæli og skulle hjelpe til å "fostre" jentene, skjedde der gjerne i denne stilen: "Hvorfor sier du ikke noe!?" -- eller trussel: "Nå tegner jeg deg på talemista!" Svett og fortvila satt en der med gråten i halsen og stamma. Aldri skulle en lære å preike sånn som dem og med alle de fine orda! Og hele tida visste en at ungen -- 6 - 7 - 8 - 9 - 10 år -- var aleine hjemme eller satt på kjøkkenet og var "grei" time etter time. Det gjorde vondt, og det var ekstra jævlig at min bekymring for ungen blei vendt mot meg: Jeg hadde ikke den politiske forståelsen....

Om natta drømte jeg at jeg sto på talerstolen i Stud.samfunnet sånn som Tuva Gry Øyan og Helga Forfang: da skulle jeg være god nok, flink nok og respektert!

På jobben og i KF klarte jeg og de andre jentene tinga bra. Blei sett på som dyktige og drivende, og var det også, blei kjent med folk, fikk tillit, fikk tru på oss sjøl. Og om kvelden på møtene rasa alt sammen igjen. Diskusjonene lå på et sånt plan og handla om ting vi liksom aldri klarte å gripe. Og så var det liksom så jævlig sjelden vi hadde det noe hyggelig. Stilen var stram, streng og ofte aggressiv, og øka angsten for å si noe, drite seg ut. Det er tungt å gå hjem fra et møte der fiendskapen har liggi og ulma bak orda, der den "kameratslige" kritikken bønnfeller seg som en blyklump i magan.

Åssen skulle det være mulig for meg som jente å forsøke å verve andre jenter til et fellesskap som jeg sjøl i lang tid har oppfatta som temmelig jævlig? Aldri i verden, hverken for deres eller partiets skyld. Sier jeg dette høyt blir jeg stempla som illojal og sabotør. Flott måte å ta opp kvinneundertrykkinga på! Angrep er det beste forsvar.

Jeg synes at mannfolka (ikke alle - men mange) i AKP har tråkka så grundig og lenge på jentene, gang på gang knust oss med ord og kritikk. Sjøl har jeg bortimot slutta å ta sjølkritikk, og jeg tar ikke kritikk særlig alvorlig lenger sånn som før. Jeg stoler ikke på hensikten med kritikken gutta kommer med lenger. Skulle jeg gjort det, hadde jeg forlatt AKP for flere år siden. Akkurat sånn som tjukt opp av interesserte, ivrige og flinke jenter har gjort -- ødelagt av frustrasjon og fortvilelse. Jeg kjenner mange! Og så

dyktige som vi kunne vært sammen, det viste seg jo når vi fikk jobbe i fred med noe, bare jenter. Studerte sammen, gjorde vi også -- og skjønte og utvikla oss! Men den ene etter den andre blei knekt og droppa ut. Grunnen til at jeg har holdt ut og framleis er "glad i" partiet er at jeg har hatt jentekamerater fra andre steder som jeg har fått hjelp og støtte fra og diskutert erfaringer med.

HVA KAN GJØRES?

I den avdelinga jeg er nå, har vi hatt jentefraksjon i snart ett år. Vi følte at vi måtte gjøre noe for å motarbeide kvinneundertrykkinga og mannssjåvinismen i partiet. Vi hadde alle erfaringer fra tidligere avdelinger der vi hadde kjent samme undertrykking som nå, og vi hadde også erfaringer for at når vi arbeida sammen med jenter i styre og utvalg, så støtta vi og oppmuntra hverandre og fikk gjort mye bra arbeid. Derfor kan ikke vår passive og stille holdning bare skyldes vårt "lave nivå".

Jeg mener at i alle avdelinger der jentene er i mindretall, ja andre steder også, må de ta initiativ til å danne egne jentefraksjoner. Gjerne med egne møteopplegg der de sjøl bestemmer hva som er viktig før dem å ta opp. Det kan være grundigere diskusjoner på de tinga som avdelinga ellers tar opp, diskusjoner på alle de tinga som sjelden blir viktige nok til å ofre et vanlig møte på, - det kan være studiemøter - årsmøter o.l. Møtene skal ikke bare fungere som sikkerhetsventil for frustrerte jenter, men som et trygt og utviklende miljø der AKP-jenter kan skolere seg sjøl og hverandre. Jeg tror (og erfarer) at i et sånt miljø blomstrer initiativet og arbeidsgleden. En sånn gruppe bør fungere mest mulig sjølstendig, men naturligvis informere faderorganisasjonen om deres gjøremål og planer. Men gutta skal ikke bestemme. Hos oss har det m.a. fungert sånn at vi jentene har "tilrana" oss jobben med å lage innledning til et bredt planlagt helgeseminar. Vi vil klare det, vil gjøre det. Hadde vi ikke sjøl bestemt dette, ville de flinke, glupe som sedvanlig gjort alt.

HVA MED KVINNEFRONTEN?

Kanskje noen vil innvende at vi kan bruke KF hvis vi vil preike kvinnesak. Sjølsagt kan vi ikke det. AKP-saker angår bare en liten del av KF's medlemmer. Våre problemer er så særegne at en kan nesten ikke snakke med noen om det. Skulle du være så uheldig å være aleine jente i ei avdeling, har du kanskje ikke hatt noen i hele verden å vende deg til, fordi fraksjons-spøkelset har stoppa alle tilløp.

JENTEKONFERANSER

En gang i blant, ca 1 gang i året, pleier partiet å avholde jentekonferanse i distriktet. Det er bra, og bør fortsette, men det burde avholdes oftere og fungere som oppsummerings- og koordineringsmøter for jentefraksjonene, eller "hurpeligaen" som vi kaller oss. Egne studiemøter som det om politisk økonomi på Dokka i desember er flott! Det nytter ikke å kjempe mot gubbeveldet så lenge vi ikke organiserer kampen og sammenfatter denne kampen. Vi er desverre den svakeste parten ennå. Fantastisk og utrolig var det å lese Kjerstis innlegg i juni-TF. Tenk at en ledende kader kan tenke/skrive/mene sånn. Sjølsagt måtte det en jente til!

Jeg venter å få mye motbør på dette forslaget, og hører formelig åssen busta reiser seg i nakken både på ML-gutter og jenter. - Men jeg mener det seriøst -- ser rett og slett ingen annen utvei!

Grusfrid Fjågefjås

SOSIALISME- DISKUSJONEN

ER KAPITALISMEN PROGRESSIV? - HVA ER DET SOM FØRER TIL REVOLUSJON

Innleder skal berømmes for at han/hun har vært dristig, stilt sentrale spørsmål og lagt fram forslag til svar.

I hovedsak slutter jeg opp om Innleders understreking av produktivkreftene som hovedsida i utviklinga av kapitalismen (etter at den borgerlig revol. perioden var over). Men, endel av utledningene han/hun gjør dette kan jeg ikke være enig i:

For det første: "Kapit. er fortsatt progressiv, fordi den fortsatt vil utvikle prod.kreftene" ?? Her overser Innleder at imperialismen ikke bare utvikler prod.kreftene, men også i stor grad raser dem! Den driver et slags Sisufos-arbeid: Bygger opp,

river ned, bygger opp, river ned osv...

Gjennom dette påfører den størsteparten av jordas befolkning store lidelser og forsterker utbyttinga og undertrykkinga av de store folkemassene. Som Kalle påpeker (juni-Kos), oppsummerer Lenin i "Imperialismen" at kapitalismen slutta å være progressiv da den hadde utvikla "et materielt og tankemessig grunnlag for sosialismen". Imperialismen innevarsler perioden med den sosialistiske revolusjonen. Fra da av var kapitalismen historisk sett bakstreversk og sosialismen progressiv, og mulig.

For det andre: "Har kapitalismen en noen grense for hvor langt den

FORTS. SIDE: 14

kan utvikle seg, bestemt av objektive økonomiske forhold ved kapitalismen sjøl " ? (Kos -sept)

Innleder stiller her opp en argumentasjon som konkluderer med at "grensa" nås når kapitalismen har utvikla prod.kreftene så langt at den kapitalistiske produksjonen gjennomføres med så lite arbeidskraft at den får uovervinnelige problemer med for lite kjøpekraft på markedet. Det er rett at den får problemer med kjøpekrafta , men det har den jo alltid hatt! Innleder setter her søkelyset på feil sak. Det er ikke produktivkreftenes utvikling som skaper uløselig motsigelse for kapitalismen , men utbyttinga. Det er ikke utviklinga av produktivkreftene i seg sjøl som fører til at markedet skrumper , men at dette skjer under et system som er bygd på utbytting. Automasjonen , at det blir mindre arbeidskraft bak produkta, fører ikke uten videre til mindre kjøpekraft på markedet. Kjøpekraftas størelse er ikke i all hovedsak avgrensa av avlønninga i produksjonen ., som Innleder påstår! Merverdien som skapes i produksjonen fordeles også på de ikke-produktive sektorene . Endel går f.eks. til handelskapitalisten og endel til lønn til kassadama. Det som er det viktige å gripe fatt i , det som har betydning for det spørsmålet vi drøfter , er at den delen av verdiene som skapes som går til kjøpekraft er mindre enn summen

av verdiene på de varene som skal omsettes , på utbyttinga. Derfor blir markedet for "trangt" vifår overproduksjonskriser, noen kapitalister må bukke under - og i sèn ytterste konsekvens får vi imperialistiske omfordelingskriger og størstilt rasering av prod.kreftene , slik at imperialismen kan begynne å "bygge opp igjen".

Dersom vi ikke får fram denne sammenheng^(utbyttinga)en ^{hævner} vi gjerne når vi skal drøfte om "grensa" for kapitalismen sin utvikling. Det blir teoretisering, uten tilknytning til verden slik den fungerer, dersom vi analyserer kapitalismens grenser som et "reint" økonomisk spørsmål uten sammenheng med de sosiale følgerne av de økonomiske lovene. Ser vi bare på de økonomiske forholda , så ville kapitalismen stadig utvikle seg: utvikle prod.kreftene , rasere dem, utvikle osv. Men slik får den jo ikke lov å holde på i all evighet! Denne utviklinga vil , med objektiv lovmessighet , føre til utvikling av klassekampen. Det er denne klassekampen som til slutt setter grensa for kapitalismen , gjennom revolusjonen!

Ideene om sosialismen vil bryte seg fram , når motsigelsene i kapitalismen skjerpes og det blir klarere og klarere at det er nødvendig med en samfunnsmessig overtakelse av produksjonsmidlene og

FORTS. SIDE: 15

avskaffelse av utbyttinga. Det er kommunistenes oppgave å gå i spissen her. Her er det ikke snakk om viljesspørsmål, dette tvinger seg fram.

Det er ikke slik at det er underutvikla prod.krefter, eller at produksjonen ikke er samfunnsmessig nok, som er årsaken til at vi ikke har hatt noen revolusjon i Norge ennå. Vi finner først og fremst svaret i at utbyttinga ikke har vært sterk nok ennå (pga imp. utbytting av den 3.verden bl.a.)

og at kapitalismen ikke har vært i noen spesiell alvorlig krise siden -30åra. 2.verdenskrig ga den et "pusterom". Muligens vil en 3. gi den enda ett, dersom vi ikke tar knekken på den før den kommer.

Et slikt perspektiv stiller skarpt lys på vårt arbeide med å støtte den økonomiske, politiske og militære kampen til den 3.verden og at vi utvikler en "kamp mot krise"-politikk som også tar vare på å framstille sosialismen som alternativ.

ROLF

INNLEDER SVARER ROLF

R.arresterer meg på et punkt der jeg opplagt tar feil. Han har rett i at kjøpekraftas størrelse ikke er avgrensa av avlønninga i produksjonen. Det er ikke bare industriarbeideren som bruker lønna si til forbruk.

Samtidig gjør du rett i å understreke at "den delen av verdiene som skapes som går til kjøpekraft er mindre enn summen av de varene som skal omsettes, pga. utbyttinga."

Dette er jeg helt enig i. Men jeg har to spørsmål. 1) Er dette forholdet (mellom kjøpekrafta og "verdien av varene som skal omsettes") upåvirket av at produktivkreftene utvikler seg? (Dvs. av at produksjonen blir mer effektiv.) Eller er det slik at dette forholdet skjerper seg? Jeg argumenterer ikke mot utbyttinga, men for at den skjerper seg. Ikke bare fordi kapitalismen gjentar sine sykliske overproduksjonskriser, men fordi jeg oppfatter det slik at disse krisene vil måtte bli hardere og hardere etterhvert som produktivkreftene utvikler seg. (Mer om dette seinere.)

2) Hva med den økende arbeidsløsheten? Fører ikke den til (som en historisk tendens under kapitalismen)

at markedet blir stadig trangere? (Se bare på utviklinga fra århundreskiftet til i dag.) Hvilken rolle mener du produktivkreftenes utvikling spiller i denne utviklinga? Så vidt jeg forstår fører økt arbeidsløshet til økt utbytting av arbeiderne i produksjon. Men mener du den økte utbyttinga er årsak til den økte arbeidsløsheten?

3) Slik jeg forstår det virker utviklinga av prod. kreftene inn på alle de grunnleggende motsigelsene i kapitalismen. Hvorfor betyr dette standpunktet å underkjenne betydninga av klassekampen? Sjølv oppfatter jeg det slik at den utviklinga jeg peker på skaper grunnlaget for stadig skarpere kamp mellom klassene. Den skjerper begge de to vilkåra Lenin skisserer for en revolusjonær situasjon: Arbeiderklassen vil ikke lenger la seg undertrykke. Borgerskapet får vanskeligheter med å holde på herredømmet.

Jeg er enig i det du sier om betydninga av den 3. verden, men denne utbyttinga representerer ingen redning

FORTS. SIDE 17

SPØRSMÅL TIL INNLEDER FRA GEM. HVA MED REVOLUSJONEN I KINA OG RUSSLAND ?

I KOS går det nå ei stor diskusjon om den historiske materialismen og sosialismen. I mai KOS legger Innleder fram ei del sak er som blir kritisert i juni KOS. Kalle har i det nummeret et bra innlegg som på ei fin måte påpeker feila til innleder. Jeg skal ikke bruke så mye plass til å underbygge min egen uenighet, men heller stille noen spørsmål.

Jeg tar Innleder på ordet helt, så her kan det godt hende jeg argumenterer mot ting Innleder sletts ikke mener.

Jeg tar utgangspunkt i følgende sitater fra Innleder: "Alikevel er det en illasjon å tro at noe annet enn en ytterst liten del av arbeiderklassen, for ikke å snakke om andre klasser eller grupper, vil slutte opp om partiet sine sosialistiske målsetninger så lenge kapitalismen har utviklingsmuligheter." og "Lenin har sagt et eller annet sted at den sosialistiske revolusjonen betinger to forhold: 1) at de utbytta massene ikke lenger vil tåle mer undertrykking, og 2) at de herskende klassene ikke lenger er i stand til å undertrykke. (Fritt sitert) Jeg oppfatter at det siste går på økonomisk krise.

Skulle det være noe årsaksforhold mellom disse to ting, så forstår jeg det slik at det første synet setter det første som årsak, mens det andre synet setter det andre som årsak."

Konsekvensen av Innleders syn er at kapitalismen når ei grense i utviklinga. Da vil kap. bryte sammen og sosialismen (sos.) vokse fram, inntil denne grensen er nådd vil arbeiderklassen i liten grad slutte opp om sos. Kalle har tidligere argumentert mot dette, jeg vil stille Innleder to spørsmål: -Både i Sovjet, Kina og Albania hadde kap. utviklingsmuligheter men samtidig blei det sos. revolusjoner i disse landa. Åssen får du det til å stemme overens med ditt syn? -Åssen var det mulig

for partiet i disse landa å få arbeiderklassen og folket til å slutte opp om partiets sos. målsetninger?

Skal Innleder holde fast ved sitt syn og samtidig holde fast ved at det var sos. revolusjoner i disse landa, må han legge fram hvorfor disse landa var unntak fra regelen. Videre blir det, utifra ei kanskje litt mekanisk bruk av Innleders syn, nærliggende tro at i de vestlige kap. landa er revolusjonen mest aktuell. I forhold til 3. verden har utviklinga nådd et helt anna nivå, og der er det lenge til data-revolusjonen gjør sitt inntog.

Kontra-revolusjonen i Sovjet kan vanskelig forklares utifra Innleders syn, ihvertfall i forhold til at den fører til kapitalisme. Innleder kan jo mene at fordi produktivkreftene ikke var utvikla langt nok så måtte sos. lovmessig gå under. Men det blir jo vanskelig så lenge som Sovjet med sine sos. produksjonsforhold utvikla produktivkreftene i et voldsomt og i et mye større tempo enn de kap. landa.

Grunnlaget for at det kunne bli kontrarevolusjon i Sovjet lå i at det var et overgangssamfunn mellom kap. og kommunismen, hvor vareproduksjon og varebytting eksisterte. Det betyr at grunnlaget for kap. produksjonsforhold er til stede. Dette var det objektive grunnlaget for kontrarevolusjonen, men det forklarer sjølsagt ikke alt. Engels sier: "Den økonomiska situationen utgör grundvalen, men överbyggnadens olika beståndsdelar-klasskampens politiska uttryck och deras konsekvenser— de förfatningar, som efter en politisk drabbning upprättats av den segrande klassen, de juridiska formerna, ja till och med de sätt på vilket dessa politiska

FORTS. SIDE: 17

sammanstötningar avspeglast i kombattanternas tänkesätt; politiska, juridiska och filosofiska tankegångar, religiösa föreställningar och deras sätt att vidareutvecklas till dogmatiska system - allt detta påverkar också historien och får ofta en avgörande betydelse för den historiska kraftmätningens yttre gestaltningar. Genom en växelverkan av alla dessa faktorer fastslås den ekonomiska utvecklingens nödvändighet mitt i det oändliga mängden av tillfälligheter(.....). "(Brev til J. Bloch, Brev i urval, Gidlunds 72 så utdrag i studieboka, kurs 2.)

För å forstå ei historisk prosess kan vi ikke bare undersøke ei side. Basis er det grunnleggende, avgjørende, men det er et dialektisk forhold mellom basis og overbygning. De står i ei motsetning til hverandre men er også avhengi av og påvirker hverandre. Sitat fra Engels mener jeg er ei påpekning av Innleders mekaniske materialisme. Noe som også kommer fram i det han sier om hva en revolusjonær situasjon er. I partiets P.P står det: "Ein revolusjonær situasjon er ei svær, landsomfattande krise der dei undertrykte massane innser at dei ikke lenger kan leve på den gamle måten og krev endringar, der borgerskapet og er hardt krisserammet slik at det vert uråd for dei å herske på den gamle måten, ..."(s.89)

Hva er forskjellen ? P.P snakker om den gamle måten mens Innleder snakker om "ikke lenger i stand til å undertrykke." (se sitat over) Insekvensene av disse to tinga er ulike. P.P. åpner for at det er mulig med undertrykking på ei ny måte (f.eks. fra borgerlig demo-

krati til fascisme) mens Innleder setter ei sluttstrek for borgerskapets undertrykking. Kanskje Innleder ikke mener det slik, det er vel det mest trolige. Men samtidig kan det være ei logisk følge av hans syn at den revolusjonære situasjonen er når

grensen for kap. utviklingsmuligheter er nådd.

Misstanken om at det er det siste kan bli styrka når Innleder sier at hans syn setter det andre forholdet som årsak til sos. revolusjon. (usikker på hva Innleder mener med "årsak"). Det er jo feil når Innleder mener at når borgerskapet ikke lenger kan undertrykke så er det ei økonomisk krise, det er bare ei side. Når borgerskapet er i ferd med å bli velta er det uttrykk for ei økonomisk, politisk og ideologisk krise som er djupt gripende og omfattende. Men det viktigste er at Innleder skiller de to forholda fra hverandre og ikke ser det dialektiske forholdet mellom dem. Å heve at massene spiller ei liten eller underordna rolle i ei revolusjonær situasjon må jo være fullstendig feil. Det er massene som gjør revolusjon og ikke maskinene. Det er klassekampen mellom borgerskapet og proletariatet og styrkeforholdet mellom dem som avgjør hva den revolusjonære situasjonen føder fram.

-Er Innleder enig i P.P om hva ei revolusjonær situasjon er?
-Hva mener Innleder bestemmer utgangen av ei slik situasjon?

Til slutt: Som jeg sa innledningsvis kan det godt hende at jeg trekker ei del uttalerer etter håra slik at dette blir helt bak mål, men det står igjenn å se.

OVER FRA 15

på lengere sikt. Det tror jeg gjelder, sjølom kapitalismen skulle greie å holde grepet om den 3. verden.
(I virkeligheten vil dette grepet svekkes når kapitalismen svekkes).

Det første spørsmålet ditt får jeg komme tilbake til seinere.

INNLEDER

INNLEDER SVARER GEM.

FØRST TIL SPØRSMÅLET OM REVOLUSJONENE I RUSSLAND OG KINA.

- Begge landa sto i overgangen fra feudalisme til kapitalisme. Den gamle herskerklassen, feudalistene, var svak, det nye framvoksende nasjonale borgerskapet var enda ikke blitt tilstrekkelig sterk. Ingen av dem makta å herske.

- Begge landa sto midt i en sterk national, politisk og økonomisk krise.

- Både arbeiderkl. i byene og bøndene på landsbygda reiste seg mot undertrykkinga.

- I begge landa var det sterke og handlekraftige kommunistpartier som bygde på teorier impotert fra den revolusjonære bevegelsen i de kapitalistiske landa.

Dette var situasjonen, så langt jeg kan forstå. De tre første forholda gjorde situasjonen revolusjonær. Det fjerde forholdet gjorde revolusjonen sosialistisk.

De partiene som leda massene til revolusjonen hadde sjøl den lang-

siktige målsettinga å bygge det klas-seløse samfunnet. Det var nettopp IKKE slik GEM sier at massene slutta opp om partiet sine sosialistiske målset-tinger. I all hovedsak slutta de opp om paroler som "jord, fred og brød". Bevisstheten om de sosialistiske mål-settingene ble båret oppe av partiet, og av det aleine. I alle fall i lang tid.

Saken er jo den at massene både kan og vil slutte opp om partiet kanskje både før og under en revolusjonær situasjon, uten nødvendigvis engang å forstå så mye av den kommunistiske teorien eller partiet sine målsettinger.

Det er derfor partiet og partiets ledelse er nødvendig.

Det er derfor ikke jeg som ikke kan forklare revolusjonen i Kina og russland, men tvertimot GEM som ikke kan forklare den uten å forutsette at arbeiderklassen og bøndene i disse landa var vel innforstått og slutta opp om partiet sine sosialistiske målsettinger.

FORTS. SIDE:

OVER FRA 20

Eller I må mene at det kan komme noe annet etter at kapitalismen har brutt sammen slik han forestiller seg det. Kapitalismen kan jo ikke fortsette lenger etter hans syn. Og sosialisme er det ikke sikkert det blir. Hva blir det da, Innleder?!

Enten må du ut fra din teori forklare hvorfor og hvordan sosialismen må følge etter kapitalismen, eller du må si hva slags samfunnsformasjon det blir dersom det ikke blir sosialismen.

MEKANISK MATERIALISME

Innleder skjønner ikke min kritikk at hans syn er mekanisk materialisme. Teorien hans er at utviklinga av produktivkreftene driver kapitalismen mot en endelig stopp, uansett utviklinga av klassekampen. Omtrent som

når klokka stopper fordi loddet har nådd bunnen i urkassa. Dette blir mekanisk materialisme fordi kapitalismen når grensa av utelukkende økonomiske årsaker, utelukkende på grunn av utviklinga av produktivkreftene.

TEORIEN TIL I FØRER TIL REFORMISME

Dersom I's syn var riktig, og dersom vi gjerne vil bli kvitt kapitalismen så fort som mulig, måtte vi gå inn for å videreutvikle produktivkreftene så raskt som råd er. (Dette er linja til KUL & Co.) Vi måtte gå inn for å fremme utviklinga av statskapitalismen, vi måtte gå inn for strukturasjonalisering, innføring av data i stor stil og høgt tempo, osv. Vi måtte støtte alle produktivitetskampanjer. Vi måtte i praksis støtte DNA's politikk.

FORTS. SIDE: 24

KALLE: HVA "INNLEDER" UTELEDER:

Det synet Innleder har hevda i to innlegg i KOS (mai og sept.) innebærer at kapitalismen kan bli styrta uten klassekamp, uten at det fins et sterkt kommunistisk parti og en bevisst arbeiderklasse som gjør revolusjon. Dette er mekanisk materialismen, og det må føre til reformisme og høyrepolitikk.

Innleders syn åpner muligheten for at kapitalismen kan bli avløst av noe annet enn sosialismen, altså at sosialismen ikke kommer etter kapitalismen med nødvendighet.

Begge disse oppfatningene er i strid med marxismen-leninismen.

Dette er hovedinnholdet i dette innlegget mot Innleder.

EN KRITIKK ER IKKE ET HELHETSSYN

Det siste innlegget til I gjør det nødvendig for meg å understreke at mitt innlegg i juni var en kritikk av innlegget til I i mai. Jeg tok for meg 5 punkter i innledninga hans som jeg mente og mener var feilaktige. Mitt innlegg var ikke noe forsøk på ei helhetlig framstilling av den vitenskapelige sosialismen. Da bør I heller ikke prøve å gjøre det til noe slikt. Når jeg f.eks. snakka i pkt. 2 om utviklinga av revolusjonær bevissthet i arbeiderklassen, var det en kritikk av I's påstander. Jeg sa ikke at denne "subjektive innsikten" er drivkrafta i historia, slik I påstår i KOS sept.

PASTANDER JEG IKKE HAR HEVDA

I sept. KOS tillegger I meg disse synspunktene:

1) "På lang sikt er det ingenting ved kapitalismen som gjør at den svekkes som økonomisk system." (s. 5)

2) "Arsaken til at arbeiderklassen vinner denne forståelsen (for sine

objektive klasseinteresser) har ingen bakgrunn i at kapitalismen får stadig større problemer med å fungere som økonomisk system." (s. 5)

3) "Kapitalismen svekkes bare fordi arbeiderklassen styrker seg." (s. 6)

Alt dette er sjølsagt feilaktig, og jeg har heller ikke hevda noe slikt. Ikke tillegg meg synspunkter jeg ikke har, I! Det er nok av viktig uenighet likevel.

BARE EN MOTSIGELSE I KAPITALISMEN?

I er nesten utelukkende opptatt av motsigelsen mellom utviklinga av produktivkreftene og den minkende kjøpekrafta. Produksjonen øker, markedet krymper.

Men dette er bare én av mange motsigelser i kapitalismen. Engels nevner 4 viktige motsigelser i "Sosialismens utvikling...":

1) Mellom produktivkreftene som blir stadig mer samfunnsmessige, og den private tilegnelsen av produktene.

I snakker om denne motsigelsen, men han drøfter ikke hvilke følger utviklinga av den får for kapitalismen.

2) Mellom anarkiet i produksjonen som helhet, og organiseringa innen hver enkelt bedrift.

Utviklinga av karteller, truster osv, og statskapitalismen er bl.a. forsøk fra borgerskapet på å løse denne motsigelsen. Dessuten er det åpenbart mye sprengkraft her: Folk ser det vanvittige i anarkiet, samtidig som det er mulig å organisere alt mer rasjonelt slik det skjer i bedriftene. Hvorfor ikke også i hele samfunnet?

3) Mellom produksjonsmåten og fordelingsmåten (byttemåten).

I ser denne motsigelsen aleine som årsaken til at kapitalismen til

FORTS. SIDE 20

slutt vil bryte sammen og ikke kunne eksistere mer.

4) Mellom borgerskapet og proletariatet.

Hvor er denne motsigelsen i framstillinga til I? Hos I spiller den ingen rolle i forklaringa på hvorfor kapitalismen må gå under, og hvordan den går under. Klassekampen er ikke noe arbeiderklassen bestemmer seg til å føre eller ikke. Klassekampen er en objektiv lov under kapitalismen, som Geir ganske riktig påpeker i KOS sept. Både borgerskapet og arbeiderklassen er tvunget til å drive klassekamp.

I tillegg har imperialismen som verdenssystem ført til en rekke andre motsigelser som vi er nødt til å ta hensyn til når vi skal lage en teori om hvordan og hvorfor kapitalismen bryter sammen.

Innleder fokuserer som nevnt utelukkende på bare én av disse motsigelsene -- mellom produksjon og marked. Dette fører til alvorlige konsekvenser.

For det første blir det ut fra denne teorien ikke mulig å forklare hvorfor kapitalismen faktisk "brøt sammen" i f.eks. Kina. For det skjedde jo åpenbart ikke som følge av en slik økonomisk krise.

INNLEDER BRYTER MED MARXISMELENINISMEN PÅ TO VIKTIGE PUNKTER

For det andre står alle marxismens klassikere på det standpunktet at kapitalismen ikke bryter sammen utelukkende på grunn av økonomien. (Jeg har aldri sett at de har hevdet noe annet.) Marxismen-leninismen står på at kapitalismen ikke kan bryte sammen på annen måte enn at den blir styrt, ved at arbeiderklassen styrter den borgerlige staten og oppretter sin egen stat. Marxismen-leninismen hevder ikke bare at dette kan skje, men at det må skje med nødvendighet før eller seinere.

Innleder bryter med denne teorien. Det kan sjølsagt tenkes at ML-teorien er feilaktig på dette punktet og at I har rett. Men om du mener dette, I, så bør det nå sies klart ut!

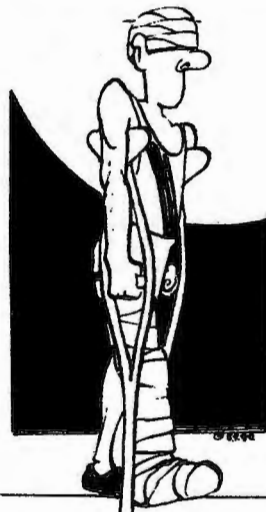
For det tredje: Hva kommer etter kapitalismen? Marxismen-leninismen hevder at sosialismen med nødvendighet følger etter kapitalismen. Men slik blir det ikke etter teorien til Innleder.

Enten må Innleder mene at når kapitalismen når denne grensa av reinte økonomiske årsaker, vil arbeiderklassen automatisk og med nødvendighet bli så bevisst og så godt organisert og skolert at den vil gjøre revolusjon og innføre sosialismen. Det krever bl.a. at det fins et sterkt ML-parti med så stor tillit at arbeiderklassen vil la seg lede av det. Dette har I verken hevdet eller argumentert for, snarere tvert imot.

(Når vi ser på situasjonen idag, og legger oss på tidsperspektivet til I om at kapitalismen kan bryte sammen i løpet av 10-15 år, er det temmelig usannsynlig at partiet og arbeiderklassen har nådd et slikt nivå på denne korte tida. Sjøl om det ikke kan utelukkes, har ikke I klart å overbevise oss om at det vil skje.)

FORTS. SIDE 18

Ned som en skinnfell ?

INNLEDER PÅ VEI HJEM FRA DISKUSJONSMØTE

INNLEDER: "HVEM SA HVA" - DISKUSJONEN IGANG

KALLE TILLEGGER MEG ENDEL
SPENNENDE STANDPUNKTER I BEGYNNELSEN
AV INNLEGGET SITT.

1) JEG SKAL HA HEVDA AT DET IKKE ER
NØDVENDIG MED ET STERKT ML-PARTI FOR
Å STYRTE KAPITALISMEN.

I FØLGE K HAR JEG ALDRI HEVDA,
SNARERE GÅTT IMOT AT DET ER NØDVENDIG
MED ET "STERKT ML-PARTI MED SÅ STOR
TILLIT AT ARBEIDERKLASSEN VIL LA SEG
LEDE AV DET", DETTE SIER K PÅ TROSS
AV KONKLUSJONEN I DET FØRSTE INN-
LEGGET MITT: (MAI-KOS S. 4)

Den viktigste forutsetninga
for å kunne klare denne gigan-
tiske oppgava er at partiet
har det høyest mulige teoret-
iske og ideologiske nivå, at
det har en klassesammensetting
og en klasseinnretning som gjør
det til arbeiderklassens parti.
Dette er livsviktige oppgaver,
og i spørsmålet om teoretisk
skolering ligger vi færlig
langt tilbake. Her må vi beg-
ynne å gjøre noe øyebliklig.

SAMTIDIG HAR JEG ETTERLYST
SYNET DITT I DISKUSJONEN OM PARTIETS
SÆRSTILLING UNDER SOSIALISMEN, FORDI
JEG TROR SYNA VÅRE GIR FORSKJELLIGE
KONKLUSJONER. (SE SLUTTEN AV INNLEG-
GET I SEPT-KOS) DETTE ER EN AV DE TINGA
DU IKKE SVARER PÅ I INNLEGGET DITT.

2) VIDERE SKAL JEG HA HEVDA AT KAPITAL-
ISMEN KAN BLI STYRTA UTEN KLASSEKAMP,
SÅ OG SI HELE INNLEGGET TIL K BYGGER
PÅ OG TREKKER KONKLUSJONER AV AT JEG
SKULLE MENE DETTE. SÅ GJØR JEG ALTSÅ
IKKE DET. (SE SVAR TIL ROLF DETTE KOS)
K, DU KRITISERER MEG FOR Å
TILLEGGE DEG STANDPUNKTER DU IKKE HAR
HEVDA, OG SÅ GÅR DU IGANG MED DET
SAMME SJØL.

NÅR DU SIER DU IKKE STÅR INNE
FOR STANDPUNKTER JEG HAR OPPFATTA DU
HAR, SÅ AKSEPTERER JEG DET. JEG HAR
TATT FEIL. SAMTIDIG BLIR JEG SVÆRT
USIKKER PÅ HVA DU DA EGENTLIG MENER.
DU SIER DA VIRKELIG F.E.K.S. AT
DU KAN VANSKELIG TENKE DEG EN REVOLU-
SJON UTEN AT EN STOR DEL (OPPFATTER
DET SOM STØRSTEDELEN) AV ARBEIDERKL.
HAR ENDRA SINE SUBJEKTIVE OPPFATNINGER
I SAMSVAR MED SINE OBJEKTIVE KLASSE-
INTERESSER. (JUNI, S. 11) DET ER MULIG

JEG DRAR DETTE MED ARBEIDERKLASSENS
OBJEKTIVE INTERESSER FOR LANGT, MEN
JEG OPPFATTER DET SOM DET KLASSELØSE
SAMFUNNET, KOMMUNISMEN.

DET ER DA DET BLIR VIKTIG FOR
MEG Å UNDERSTREKE AT DET VIL VÆRE
MANGE NIVÅER I ARBEIDERKLASSENS OPP-
SLUTNING OM DET KOMMUNISTISKE PARTIET.
OG DET ER IGJEN GRUNNEN TIL AT JEG
UNDERSTREKER, DET ER BARE PARTIET
SOM VEIT MÅLET OG SOM FORVALTER TEORI-
EN, PARTIET REPRERSENTERER ARBEIDER-
KLASSENS OBJEKTIVE INTERESSER.

K SIER JEG TILLEGGER HAN SYNS-
PUNKTER HAN IKKE HAR. JEG SIER K GJØR
DET SAMME. KANSKJE VI SÅ ER ENIGE?
JEG TROR IKKE DET. MEN FOR Å SLIPPE
EN DISKUSJON AV TYPEN: JEG MENTE IKKE
DET, MEN DU DERIMOT... SÅ HAR JEG
FØLGENDE FORSLAG: VI PRØVER BEGGE Å
LEGGES FRAM PUNKTER TIL ET HELHETSSYN.
JEG LEGGER FRAM MITT NÅ, OG DU I
NESTE NUMMER, DA TROR JEG VI KOMMER
VIDERE. SÅ DERFOR:

* KAPITALISMEN BLIR MED GJEVNE MELLOM-
ROM RAMMA AV SYKLISKE OVERPRODUKSJONS-
KRISER.

* SAMTIDIG UTVIKLER KAPITALISMEN PROD-
UKTIVKREFTENE, BEARBEIDINGA BLIR MER
EFFEKTIV.

* DETTE GIR EN TENDENS TIL AT KRISENE
BLIR STADIG FORSTERKA OG VANSKLIGERE
Å KOMME UT AV.

* KRONISK ARBEIDSLØSHET, RELATIVT
MINDRE KJØPEKRAFT SOM EN ØKENDE
HISTORISK TENDENS.

* KAPITALISMEN GÅR PÅ DENNE MÅTEN MOT
EI GRENSE, OG BYGGER SEG BARE OPP
ETTER EI KRISE/KRIG VED Å ØKE VAN-
SKELIGHETENE FOR SEG SJØL. (ENDA MER
EFFEKTIVE PRODUKTIVKREFTER.)

* DETTE SKJERPER ALLE DE GRUNNLEGGENDE
MOTSIGELSENE UNDER KAPITALISMEN.

* BORGERSKAPETS KLASSEHERREDØMME SVEK-
KES. ØKONOMIEN DERES ER STADIG MER
KRISERAMMA.

* STADIG MINDERE KJØPEKRAFT FOR DEN
PRODUKTIVE DELEN AV ARBEIDERKLASSEN.
DVS. ØKT UTBYTTING, FØRER TIL AT
KLASSEKAMPEN VOKSER

FORTS. SIDE 22

- * DET ER EN FORUTSETNING FOR BYGGINGA AV SOSIALISMEN AT ARBEIDERKL. IKKE STILLER SEG NØYTRAL, DET ER NØDVENDIG AT ARBEIDERKL. SLUTTER AKTIVT OPP.
- * DETTE KREVER ET KOMMUNISTPARTI SOM ER FORBEREDT PÅ DENNE OPPGAVA IDEOLOGISK, TEORETISK OG ORGANISATORISK.
- * STADIG STØRRE KRONISK ARBEIDSLØSHET STYRKER KLASSEKAMPEN.
- * BORGERSKAPETS IDEOLOGISKE GREP OVER ARBEIDERKLASSEN SVEKES FORDI ARBEIDERKLASSENS TILTRO TIL KAPITALISMEN BLIR BORTE.
- * PROPAGANDAEN FOR SOSIALISMEN FOR STØRRE NEDSLAGSFELT I ARBEIDERKL.
- * DET VIL VÆRE STORE NIVÅFORSKJELLER I ARBEIDERKLASSEN SIN OPPSLUTNING OM KOMMUNISTPARTIET. NOEN VIL GRIPE DE SOSIALISTISKE PAROLENE BEDERE ENN ANDRE. NOEN IKKE I DET HELE TATT.
- * DET ER BARE PARTIET SOM KAN REPRESENTERE ARBEIDERKLASSENS OBJEKTIVE INTERESSER SOM HELHET.

Innleder

SVAR TIL RANDI

Hvorfor vil kapitalismen aldri nå ei grense der den ikke kan utvikle produktivkreftene lenger, samtidig som sosialismen må komme med nødvendighet?

Poenget mitt er at kapitalismen aldri vil nå noen slik grense av utelukkende økonomiske årsaker. Så lenge kapitalismen (rettere: borgerskapets diktatur) ikke blir styrta gjennom klassekamp og revolusjon, vil kapitalismen fortsette i en eller annen form. Borgerskapet vil sjølsagt holde på makta uansett økonomisk grunnlag. Gjennom krig eller andre måter å rasere produksjonsmidlene på, vil kapitalismen fortsette på et nytt grunnlag.

Men dette kan ikke skje i all evighet. Utbyttinga og undertrykkinga tvinger arbeiderklassen og folka i den 3. verden til å føre klassekamp for å forsvare interessene sine. Oppsamla erfaring og teori vil før eller seinere gjøre det klart for tilstrekkelig mange at kapitalismen må styrtes, og motsigelsene i kapitalismen vil før eller seinere gjøre dette faktisk mulig. Jeg trur det vil bli slik at å styrke kapitalismen før eller seinere vil stå for folk som den eneste muligheten til å sikre deres grunnleggende interesser.

Hvorfor har ikke imperialismen noen grense på grunn av den ujamne utviklinga -- samtidig som "de grunnleggende motsigelsene i verden skjerpes og kravet om å løse dem dermed blir skarperne"?

Den ujamne utviklinga under imperialismen er en grunnleggende og viktig lov. Den innebærer at utviklinga ikke blir lik over hele verden. Dersom kapitalismen skulle nå en slik grense som Innleder snakker om i f.eks. Vesten, ville ikke nødvendigvis det samme skje i Sovjet. Det ville derfor ikke bli slutt på kapitalismen i Vesten (om ikke arbeiderklassen gjorde revolusjon då), Sovjet ville nytte sjansen til å underlegge seg Vesten, og kapitalismen ville derfor fortsette likevel.

Den ujamne utviklinga fører til at motsigelsene i kapitalismen ikke står like skarpt overalt i verden, og de mange ulike motsigelsene vil ikke spille samme rolle overalt. Tida etter 1917 har vist mange eksempler på at kapitalismen har blitt styrta uten at den har nådd denne grensa til Innleder -- i noen land, men ikke overalt.

Mangfoldet av motsigelser i imperialismen, den ujamne utviklinga under imperialismen og klassekampen gjør det framfor alt helt utenkelig at verdenskapitalismen skulle nå noen slik grense som Innleder snakker om. Kapitalismen har bare ei grense -- revolusjonen. Den vil komme før eller seinere når:

- 1) En eller flere viktige motsigelser i kapitalismen har blitt så skarp at revolusjonen blir mulig, og
- 2) når arbeiderklassen faktisk gjennomfører den.

KALLE

Denne linja står ikke I for i praksis. Men blir ikke dette den logiske konsekvensen av synet hans?

Dersom vi ikke holder fast ved at sosialismen følger etter kapitalismen med nødvendighet, at utviklinga av motsigelsene i kapitalismen før eller seinere vil gjøre det mulig å gjøre revolusjon, at før eller seinere vil arbeiderklassen faktisk gjøre revolusjon i en situasjon det er mulig, og at dette er den eneste måten sosialismen kan bli innført på, vil vi uunngåelig havne i en eller annen form for reformisme.

Sjøl om I ikke er reformist idag, er jeg han står i fare for å bli det dersom han fortsatt holder fast ved teorien sin.

Det samme gjelder sjølsagt de som mener at borgerskapet -- f.eks. ved å utbygge statskapitalismen -- kan klare å mestre motsigelsene under kapitalismen slik at kapitalismen kan klare å overleve "til evig tid".

Innleder har tatt opp mange andre spørsmål. Jeg må la dem ligge i denne omgangen. Både fordi dette innlegget allerede er mer enn langt nok, og fordi jeg mener at de sakene jeg har tatt opp her, er de mest grunnleggende og viktige i denne diskusjonen.

Kalle

OVER FRA SIDE 9

DEN ØKONOMISKE KRISA FORTS. konsolidere oss på ei kommunistisk linje. Dette er avgjørende for å bli i stand til å utforme en taktikk som styrker kamplinja i klubben. Det er bedere å være i opposisjon og å kjempe for ei riktig linje, enn å sitte i posisjoner og gå i spissen for en politikk som skal redde bedriften ut av ei eventuell økonomisk krise på kapitalens premisser.

Avdelinga bør fatte vedtak om at andre i fraksjonen tar stilling til denne oppsummeringa og legger fram sitt syn på neste partimøte.

JENNY

SOSIALISMESTUDIE-TIPS

SOMMERLEIRINNLEDNINGENE/1982

Inneholder mye stoff om motsigelsen mellom den tredje verden og I-landa. Inneholder også mye om forholdet mellom Vesteuropa og USA/Sovjet. Innledninga fåes ved partikontoret. Tlf.: 41.40.32.

RØDE FANE/AUGUST

Stoff fra Dokkaseminaret om sosialismen. Røde Fane vil seinere i høst komme med et nummer om de nye industrilanda i den tredje verden.

SVAR PÅ TILTALE, PÅL STEIGAN.

AKP(ML) OG DEN VESTLIGE MAOISMENS KRISE, TROND ØGRIM

VARDØGER NR. 12

Har mye stoff om den økonomiske krisa i verden.

CARTERRAPPORTEN

Engelsk pocketutgave om hvordan verden kommer til å se ut i år 2.000.

HOW THE OTHER HALF DIES, SUSAN GEORGE

Om sammenhengen mellom imperialismen og sultkatastrofer.

Ellers har KK stadig aktuelt stoff.

STUDIEANSVARLIG/DS

OVER FRA SIDE: 7 21.AUGUST. FORTS.

Vi kan oppsummere at det skjedde noe i Akershus for å markere 21.aug. De fleste stedene oppsummerte arrangementene som vellykka og interessen som stor.

Samtidig er det endel steder som ikke har rapportert om markeringer, der en kunne forvete at det skulle være grunnlag for det. Hva med Jessheim der det har vært 21. augustmarkering tidligere. Og hva med Nesodden og Ski. Hvor blir dere av?

TIL GEIR

12

Tegning: P. Marquard Otzen.